

Leif Hermann (SF):

Jeg måtte konstatere, at undervisnings- og forskningsministeren reelt ikke svarede på de spørgsmål, jeg stillede. Jeg spurgte faktisk, hvad det er for en grunduddannelse, der er overkapacitet på, hvorefter ministeren henviser til kunsthåndværker- og brugskunstudannelserne.

Dette her har ikke noget med kunsthåndværker- og brugskunstudannelser at gøre, og det ved undervisnings- og forskningsministeren formentlig udmærket. Men må jeg forstå svaret således – jeg vil gerne have det bekræftet – at for så vidt Designskolen i Skive er i stand til at påvise, at den arbejder inden for et helt nyt område, er ministeren villig til at overveje at anerkende denne grunduddannelse og dermed også yde nogle statstilskud til dens virksomhed? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål vedrører efterspørgslen, og hvad de virksomheder har ment, som har fået uddannede folk fra den skole. Det synes jeg er udmærket at undersøge, men jeg vil gerne samtidig spørge ministeren, om han vil tage kontakt med industriministeren for at finde ud af, om der faktisk også ligger noget industripolitisk fornuftigt i at lave en grunduddannelse på dette område.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg beklager, hvis jeg har været uopmærksom under undervisningsministerens svar, men jeg mener ikke, at jeg fik svar på mit spørgsmål om, hvorvidt ministeren vil overveje, om grunden til, at der er overkapacitet og arbejdsløshed, faktisk er, at indholdet i de nuværende designspecialer inden for arkitekt- og kunsthåndværkerskolerne faktisk ikke er i stand til at tilfredsstille de krav, som stilles i industrien.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg troede, at jeg besvarede det sidste spørgsmål ved mine ord om, at der er en uddannelsesrevision i gang. Aftagerne er i høj grad involverede, og formålet med uddannelsen er at sikre virksomhederne den bedst mulige arbejdskraft.

Hvis det viser sig, at der er en niche til en helt ny skole – altså en helt ny grunduddannelse – så lad os se på det, men jeg vil ikke stå her i spørgetiden – heller ikke, selv om jeg bliver indkaldt næste onsdag og næste onsdag igen af

hvert eneste folketingsmedlem fra hver sit amt, som har hver sin skole, man gerne vil have oprettet – og sige ja til, at nu skal vi sandelig sprede kræfterne, nu skal vi sandelig have flere institutioner, nu skal vi sandelig opgive at forbedre dem, vi har, og i stedet bygge en hel masse ekstra. Det vil spørgetiden ikke blive brugt til, hvad enten det drejer sig om det ene eller det andet.

Der er ikke ét amt og ikke én borgmester her i landet, som ikke har en ledig bygning, hvor man gerne vil have undervisningsministeren til at lave uddannelser. Det er vilkårene, og samtidig ved spørgerne, at vi har nedlagt visse institutioner, fordi vi på visse områder har overkapacitet.

Jeg beder altså om forståelse for, at denne sag skal overvejes ordentligt ud fra landspolitiske og erhvervspolitiske synspunkter og ikke ud fra regionalpolitiske.

Leif Hermann (SF):

Jeg forstår ikke rigtig, hvad meningen er med de klynk, undervisningsministeren kommer med, fordi vi stiller et ganske konkret spørgsmål om Designskolen i Skive.

Men jeg må forstå ministerens svar sådan – og jeg vil bede ministeren om at svare mig på de spørgsmål, jeg stiller – at man vil overveje spørgsmålet om grunduddannelsen på en designskole – spørgsmålet om, hvor den skal ligge, om den skal ligge i Skive eller andre steder, har ministeren selvfølgelig ikke taget stilling til – hvis man kan påvise, at man er inden for et helt nyt område, eller at der, som ministeren siger det, er en niche, det er væsentligt at få opdyrket. Jeg vil bede ministeren om klart at bekræfte, at der ikke dermed er givet noget afslag – eller man kunne også sige, sådan som ministeren har formuleret det i sit brev af 29. marts til bestyrelsesformanden for Designskolen, at de i realiteten kunne få lov til at sejle deres egen sø. Jeg må gå ud fra, at ministeren med det, han har sagt nu, fortsat vil overveje mulighederne for et tilskud til den skole.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har sagt, præcis hvad jeg mener, og det, jeg har sagt, er det, der gælder. Jeg vil ikke tvinges til at sige ja eller nej til det, som hr. Leif Hermann siger, for han putter så meget ekstra